

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Мария Китанова, Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ при БАН за материалите, представени от Мая Влахова-Ангелова за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност **доцент** в Института за български език „Проф. Л. Андрейчин“

Със заповед на директора на Института за български език „Проф. Л. Андрейчин“ при БАН № РД 09.21. от 01.07.2019 г. съм определена за член на жури по конкурс за заемане на академичната длъжност **доцент** в област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление Филология 2.1., научна специалност Български език за нуждите на Секция по ономастика при ИБЕ, обявен в ДВ, бр. 36/03.05.2019 г.

В конкурса като единствен кандидат участва гл. ас. д-р Мая Влахова-Ангелова от Секцията по ономастика, при Института за български език „Проф. Л. Андрейчин“. Представеният от кандидатката комплект материали е в пълно съответствие с Правилника на ИБЕ за развитие на академичния състав и включва всички необходими документи. Процедурата отговаря на изискванията на Закона за развитие на академичния състав.

Справка с представените материали показва, че кандидатката покрива напълно наукометричните показатели, необходими за участието ѝ в конкурса.

Гл. ас. Д-р Мая Влахова-Ангелова е магистър по славянска филология от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ със специалности: Полски език и литература и Български език и литература. Притежава педагогическа правоспособност „Учител по български език и литература“. Придобива образователната и научна степен „доктор“ през 2010 г. след успешно защитена дисертация на тема: „Урбанонимите в град София (социометрично изследване и когнитивна картина на града въз основа на уличните названия)“. Работи като проучвател/ асистент в ИБЕ от януари 2008 г. – до декември 2012 г. в Секцията по ономастика, а от 2013 г. е избрана на длъжност „главен асистент“.

В конкурса М. Влахова участва с две монографии: „Ономастика и етноботаника: названия на плодовете според данни от топонимията в Западна България“, АИ „Марин Дринов“, София, 2018/ <http://www.baspress.com/book.php?l=b&id=1368> ISBN 978-954-322-956-7; (Хабилитационен труд) и „Улиците на София: картографиране на градската идентичност“. София: ИБЕ. ISBN: 978-954-92489-4-4. 2013, 328 стр. с 35 научни

публикации, от които 30, представени за конкурса за доцент; 22 участия в различни научни форуми в България и чужбина (4 в чужбина, 17 в България); 3 публикувани рецензии за нейни трудове; 31 цитирания на нейни трудове. 5 научнопопулярни публикации. Участвала е в 8 научни проекта. От 2008 г. е редакционен секретар на сп. „Балканско езиковедие“, където работи сериозно и успешно.

Хабилитационният труд на кандидатката „Ономастика и етноботаника: названия на плодовете според данни от топонимията в Западна България“ е сериозно изследване върху ономастиката на Цялата Западна България като в него са включени и Западните покрайнини Цариградско и Босилеградско. Общо 30 околии. Материалът в книгата е разпределен в Увод, пет глави и Заключение. В края е представена сериозна библиографска справка. В теоретичен план интерес за мен представя Трета глава „Методика на изследването“. В нея са разгледани етнолингвистичната топонимия и когнитивната топонимия. Авторката се спира на идеите на Березович, която прави школа за етнолингвистични и когнитивни изследвания на топонимията. Влахова посочва, че вниманието при тези изследвания е насочено към скритата когнитивна класификация, отразена в езика. Интересни са частите „Топонимията като извор на народната таксономия“ и „Народната таксономия като система от организация на примитивното познание“. В тях се разглежда научната теория на Бр. Бърлин, при която се отделят определени елементи, наречени таксони или нива. Разгледани са 20 концепта за плодове, които са обект на изследването: **круша, скоруша, вишна, дюля, джанка** и др., които са разделени в три основни групи: 1/ плодни дървета; 2/ храсти; 3/ други плодни растения (триви). Пътят на анализ е следният – описание на концепта, списък с всички регистрирани названия от топонимията на изследвания регион, приведени са и редица примери. Много полезна и интересна е и глава пета „Езиково вариране и езиково разнообразие“. Представената цитирана литература е напълно достатъчна и показва голямата информираност на авторката. Интердисциплинарният подход при описание и анализа на материала е дал много добри резултати.

Втората монография Улиците на София: картографиране на градската идентичност е издадена върху дисертацията на Мая Влахова и поради тези причини не я рецензирам.

Мая Влахова-Ангелова определила точно своите научни приноси. Бих искала да подчертая положителното в нейния стремеж да търси интердисциплинарни подходи при анализ на топонимичния материал като се опира както на най-новите, така и на

традиционните изследвания в тази област. Интересни са статиите, които тя е представила, особено, свързаните с хабилитационния ѝ труд, с цветовете в българската топонимия, с народните географски представи, с топонимията като извор на традиционното екологично познание.

Бих искала да добавя успешното ѝ участие в проекти на Секцията и Института и работата ѝ в сп. „Балканско езикознание“.

Заключение

В резултат от запознаването ми с представените от кандидатката материали, смятам, че тя напълно отговаря на националните стандарти както и на изискванията на Правилника на БАН и на Правилника на ИБЕ за заемане на академичната длъжност **доцент**. Убедено предлагам на уважаемото жури да гласува положително, а на Научния съвет на Института за български език да избере гл. ас. д-р Мая Влахова-Ангелова на академичната длъжност **доцент** по професионално направление Филология 2.1., научна специалност Български език.

26. 08. 2019 г.

Подпис:

(М. Китанова)